

ความในใจ...แทนคำขอบคุณ

คุณแม่วัย 30 กว่าปี พาลูกชายหน้าตาน่ารักมากเหมือนเด็กฝรั่ง ตัวอ้วนกลม ผิวขาว วัย 4 ปีครึ่งอยู่ไม่นิ่ง เดินไปมาพร้อมหมุนตัวด้วยบ่อยครั้ง ไม่ยอมนั่ง มีภาษาพูดเป็นของตนเอง เล่นของเล่นไม่เป็นเหมือนวินิจฉัยว่าเป็น Autistic แม่มีความทุกข์ใจไม่รู้จะจัดการกับลูกชายอย่างไรดี.....วันเวลาผ่านไป 1ปีกว่า ที่ฝึกอยู่ที่ศูนย์คลองกุ่ม แล้วจำหน่ายออก แม่ของเด็กส่งจดหมายมาถึงเขียนว่า.....

ตลอดเวลาที่ลูกได้รับการส่งเสริมพัฒนาการที่ศูนย์คลองกุ่มลูกมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ครูและผู้เกี่ยวข้องทุกคน ล้วนแต่เป็นผู้ที่ทุ่มเท และทำงานด้วยใจจริง ..อย่างน้อย 1 ชีวิตของลูก ก็ได้รับการโอบอุ้มและดูแลอย่างถูกวิธี ความใกล้ชิดและผูกพันกับครูผู้สอนที่ได้ถ่ายทอดให้แก่ลูก ทำให้ลูกสามารถช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้นระดับหนึ่ง การใช้ชีวิตประจำวัน ของลูกเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากที่ลูกไม่เคยทำอะไรด้วยตัวเอง .. จากที่ลูกรอคอยไม่เป็น .. จากที่ลูกเดินไปมาอย่างไร้จุดหมาย .. แรกๆ แม่ยังนึกหวังใคร?? จะทำให้ลูกของแม้อคอยได้สัก 1-2 นาที... ใคร?? จะสามารถสอนลูกให้นั่งกับที่และเล่นของเล่นเป็นอะไร?? จะทำให้ลูกมีสังคมเกิดขึ้นมาได้ ศูนย์คลองกุ่มสอนอะไรหลายอย่างให้แก่ลูกได้เป็นอย่างดี แม่ดีใจมากที่ลูกในวันนี้ดีกว่าเมื่อก่อนเสมอ .. แล้วเมื่อไหร่ที่ลูกสามารถพูด หรือสามารถเข้าใจอะไรได้มากขึ้น ขอให้ลูกได้ทบทวน และนี่ก็อยู่เสมอว่า ศูนย์คลองกุ่มเป็นเสมือนบ้านอีกหลังหนึ่ง ที่คอยช่วยประคับประคองให้ชีวิตน้อยๆ ของลูกดูมีคุณค่าและสามารถเดินออกสู่โลกภายนอกได้อย่างภาคภูมิใจ

ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจ..มีความสุข องค์กรความรู้ที่มีอยู่ช่วยเหลือให้เด็กมีคุณค่าและสามารถเดินออกสู่โลกภายนอกได้และทำให้แม่เด็กมีความสุขด้วย ทำให้มีกำลังใจทำงานด้านนี้ต่อไป แล้วคุณละ ??